

[Industriministeren]

Efter den gældende varemærkelovgivning er der ikke forbud imod, at en erhvervsdrivende i sin markedsføring benytter flere forskellige varemærker som kendetegn for samme vare eller tjenesteydelse.

For så vidt angår mærkedifferentiering set i forhold til markedsføringsloven har spørgsmålet været forelagt Forbrugerombudsmanden, der har udtalt følgende:

»Efter min opfattelse kan det ikke i sig selv anses for at være i strid med god markedsføringsskik, jf. § 1 i markedsføringsloven, at en erhvervsdrivende benytter sig af mærkedifferentiering.

Mærkedifferentiering må derimod vurderes i sammenhæng med, hvordan produktet i øvrigt markedsføres.

En anvendelse af markedsføringslovens § 2, stk. 1, kan blive aktuel, i det omfang der i markedsføringen i tilslutning til mærkedifferentiering benyttes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnede til at påvirke udbud og efterspørgsel.

Forbrugernes interesser berøres således ikke udelukkende i negativ retning af mærkedifferentiering, og der må ved bedømmelsen af, om en konkret foretagen mærkedifferentiering kan anses for at være i strid med markedsføringsloven, ske en samlet afvejning af fordele og ulemper for forbrugerne. Andre markedsføringsforanstaltninger, der foretages i tilslutning til mærkedifferentiering, må som nævnt også indgå i vurderingen med betydelig vægt.«

Ud fra en samlet vurdering af fordele og ulemper for henholdsvis forbruger og erhvervsdrivende har jeg ikke planer om at ændre lovgivningen og forbyde mærkedifferentiering.

Spm. nr. S 998

Til *arbejdsministeren* (6/4 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Agter ministeren at ophæve bestemmelsen om, at en dagpengemodtager skal have en konto i et pengeinstitut eller en postgiro-konto for at kunne få udbetalt dagpenge, under hensyntagen til 6. Juli Bankens konkurs?«

Begrundelse

Det er ikke nok at være dagpengeberettiget for at få udbetalt dagpenge. Dagpengemodtageren skal også oprette en konto, dvs. en bankkonto eller en postgirokonto, for at få sine penge.

6. Juli Bankens skæbne viste, i hvilken usikker situation kontoindehavere kan komme til at stå.

Det er dybt udemokratisk, at A-kassernes medlemmer ikke selv kan bestemme, hvordan de vil have deres penge udbetalt, men er tvunget til at bruge bestemte af arbejdsministeren fastsatte måder, der så oven i købet kan betyde, at dagpengemodtagerne løber en risiko, i alle tilfælde indtil der foreligger en form for bankgaranti.

Svar (14/4 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som bekendt var der for ganske få år siden en sag vedrørende statens rentetab i forbindelse med udbetaling af dagpenge. Hovedproblemerne var, at forrentningen var for lav, og at gennemløbstiden var for lang. Samtidig var udbetalingen af langt over halvdelen af samtlige forskudsmidler koncentreret i ét pengeinstitut.

For at løse disse problemer var det nødvendigt at sikre, at udbetalingsprocedurerne blev tilrettelagt sådan, at statens forskud til udbetaling af dagpenge m.v. forbliver længst muligt i statslig regi, inden pengene er til disposition for medlemmerne.

1. oktober 1983 indførtes en ordning, hvorefter forskuddene udbetaltes via kassernes pengeinstitutter til medlemmernes konti i pengeinstitutterne. Denne ordning er pr. 1. januar 1987 lagt om, så dagpenge m.v. nu udbetales via postgiro til det enkelte medlems konto i et pengeinstitut eller – som noget nyt – i postgirokontoret.

Det enkelte medlem kan således frit vælge pengeinstitut – herunder postgirokontoret – og medlemmet kan herigennem foretage en risikoafvejning.

For god ordens skyld skal det tilføjes, at en kasse kan vælge at udbetale kontant eller ved check. I så fald kan den blot ikke modtage forskud, men må selv finansiere udbetalingen af dagpenge m.v. for efterfølgende at få refusion fra staten.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at ændre de gældende regler.